

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Full Dominical

ANY XXII ■ NÚM. 25

22 de juny de 2025

www.bisbatsantfeliu.cat

LA MIRADA DEL BISBE

Gràcies, Adrià

L'Adrià Montoro va escoltar el testimoni d'un amic que esperava un trasplantament, alguna cosa li va fer clic: «Em vaig posar en la seva pell i vaig pensar en el que Jesús va fer per nosaltres. Ell no va donar una part, ho va donar tot. Jo, simplement, podia donar un ronyó». En tot moment, la seva fe va ser guia. «A l'Evangeli veiem que Jesús s'identifica amb els qui pateixen. Si de veritat el seguim, no podem restar indiferents. Per a mi, això no és heroisme, és coherència cristiana», explica l'Adrià.

Coincidint amb el diumenge de Corpus, festa en què els cristians celebren la presència real de Crist en l'Eucaristia, el testimoni de l'Adrià pren una dimensió encara més profunda. «Jesús ens dona el seu cos perquè tinguem vida. A la meua manera, jo també he volgut donar una part del meu cos, perquè una altra persona pugui viure. És la meua manera de respondre a aquest amor que he rebut».

Enguany, Càritas ha escollit com a lema del dia de la caritat una frase molt significativa: «*Mentre hi hagi persones, hi ha esperança*». En l'Adrià, l'esperança s'ha fet gest concret, silencios i valent. La seva acció, viscuda amb discreció i pregària, ens im-

pacta i fa present l'amor de Déu. Tots podem oferir-nos i oferir esperança i solidaritat a través de Càritas.

«Sé que això pot semblar una cosa gran, però jo sols he intentat viure l'Evangeli amb radicalitat», conclou. «Hi ha moltes maneres de donar-se: amb temps, amb escolta, amb perdó... Jo he tingut l'oportunitat de fer-ho així. I, sincerament, és una de les decisions més felices de la meua vida.»

Amb exemples com el de l'Adrià Montoro, el Corpus Christi recupera la seva essència: una festa que ens recorda que l'amor veritable sempre es fa acció. Us convido a canalitzar l'amor operatiu a través de la participació i solidaritat amb Càritas diocesana. Jesús Sagramentat, que es dona cada dia a l'altar, ens envia a fer-ho present en una sala d'operacions, en una decisió generosa, en tants projectes de promoció humana integral des de Càritas diocesana. Vine i prova-ho!

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

**MENTRE HI HAGI PERSONES,
HI HA ESPERANÇA**

En podem dir caritat, generositat o simplement humanitat.
Ajudar ho portem a dins.

Col·labora i fem possible un món millor.

Fes un donatiu
www.caritassantfeliu.cat
BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Càritas
Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Identitat narrativa (II)

Els altres ens esculpeixen, però nosaltres, també, amb el que fem i diem, amb el que callem i deixem de fer.

Som, a la vegada, el terrissaire i el fang, però cadascú té el seu propi fang, amb la seva densitat i textura i la forma final que tindrà la figura depèn de moltíssimes vicissituds històriques.

El Quixot seria diferent si no hagués rondat acompanyat de l'escuder San-

cho i el mateix es pot dir de Sancho. També ell canvia i es transforma per contagi del seu cavaller quixotesco. Al principi són dos éssers estranys l'un per l'altre, però al final, hi ha molt d'un en l'altre i a la inversa.

En el fons del jo hi ha Déu, o dit d'una altra manera, una Presència que m'acull, que em sosté, que vetlla per

mi, que té cura de mi en les hores de sofriment. Justament, la grandesa de l'ésser humà rau en la seva capacitat de transcendir el jo i d'establir aquest vincle d'amor amb Algú que el transcedeix, que està en ell, però que, a la vegada, no hi està, perquè no pot encabir-lo. El diàleg horitzontal m'obre als altres, als germans en l'existèn-

cia; mentre que el diàleg vertical, m'obre a Algú que és l'enigma sense fons.

Aquesta idea de Déu com el qui sosté invisiblement el jo quan tot s'esfondra l'he llegida en molts textos d'Edith Stein. Em plau i la comparteixo; això no obstant, no m'és fàcil presentar-la a qui no viu aquesta experiència, ni l'ha viscuda remotament.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LA MIRADA DEL OBISPO

Gracias, Adrià

Adrià Montoro es un joven que escuchó a un amigo que esperaba un trasplante y algo le hizo clic: «Me puse en su piel y pensé en lo que Jesús hizo por nosotros. Él no dio una parte, lo dio todo. Yo, simplemente, podía dar un riñón». En todo momento, la fe de Adrià fue su guía. «En el Evangelio vemos que Jesús se identifica con quienes sufren. Si de verdad lo seguimos, no podemos permanecer indiferentes. Para mí, esto no es heroísmo, es coherencia cristiana», explica Adrià.

Coincidiendo con el domingo de Corpus, fiesta en que los cristianos celebramos la presencia real de Cristo en la Eucaristía, el testimonio de Adrià adquiere una dimensión profunda. «Jesús nos da su cuerpo para que tengamos vida. A mi manera, yo también he querido dar una parte de mi cuerpo para que otra persona pueda vivir. Es mi manera de responder a este amor que he recibido», estas fueron palabras de Adrià.

Este año, Cáritas ha escogido como lema del día de la caridad una frase muy significativa: «*Mientras haya personas, hay esperanza*». En Adrià, esta esperanza se ha hecho gesto concreto, silencioso y valiente. Su acción, vivida con discreción y plegaria, nos impacta y hace presente el amor de Dios. Nos muestra que todos podemos ofrecernos y ofrecer esperanza y solidaridad a través de Cáritas.

«Sé que esto puede parecer una cosa grande, pero yo solo he intentado vivir el Evangelio con radicalidad», concluye. «Hay muchas maneras de darse: con tiempo, con escucha, con perdón... Yo he tenido la oportunidad de hacerlo así. Y, sinceramente, es una de las decisiones más felices de mi vida.»

Con ejemplos como el de Adrià Montoro, el Corpus Christi recupera su esencia: una fiesta que nos recuerda que el amor verdadero siempre se hace acción. Os invito a canalizar el amor operativo a través de la participación y solidaridad con Cáritas diocesana. Jesús Sacramentado que se ofrece cada día en el altar, nos envía a hacerlo presente en un quirófano, en una decisión generosa, en tantos proyectos de promoción humana integral desde Cáritas. ¡Ven a probarlo!

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Nova etapa de la revista *Taüll*

La revista *Taüll*, editada pel Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya (SICPAS), ha iniciat una nova etapa. Després de quatre anys d'aturada, aquesta publicació ha reprès la seva edició.

La presentació d'aquesta nova etapa s'ha fet recentment al Seminari. Casa de la Cultura de Tarragona.

El bisbe de Girona, fra Octavi Vilà, president del SICPAS, ha assegurat que la represa d'aquesta revista «ajuda a la tasca del Secretariat de divulgar i fer conèixer el patrimoni cultural de l'Església en bé de tots», un patrimoni —va expressar— «que forma part del llegat cultural del nostre país, que és viu i que hem de promoure de manera activa».

Andreu Muñoz, delegat diocesà per a la Cultura i nou director de la revista *Taüll*, ha definit aquesta publicació com una «finestra oberta que mostra tot el ric patrimoni cultural de l'Església d'una manera transversal».

Muñoz ha explicat que la publicació s'edita tant en paper com en format digital i que compta amb articles que «visualitzen el patrimoni material i immaterial de totes les diòcesis amb seu a Catalunya». «És un instrument del qual ens hem de sentir orgullosos i difondre'l per tal que el patrimoni que administra l'Església, que supera el 70% del patrimoni cultural i que

es manté amb una gran heroïcitat, pugui ser divulgat».

Font: Delegació Comunicació,
Arquebisbat de Tarragona

Quan marques la 'X' de l'Església a la declaració de la renda, el teu ajut arriba més a prop del que et penses.

Tan a prop, que hem creat la Línia 105 Xtants per ensenyar-t'ho.

Descobreix-ne més a: linea105Xtants.es

X TANTS

L'acollida, una realitat de moltes cares

La inclusió de les persones nouvingudes cristianes dins les nostres comunitats; la defensa dels drets de ciutadania de totes les persones migrades; la pèrdua de mutus prejudicis dels quals ni tan sols som conscients; la lenta cocció d'una nova síntesi cultural; la necessitat de viure i transmetre l'escolta i l'acollida a l'Església i en el nostre entorn veïnal i laboral i l'imprescindible protagonisme de tothom qui hagi fet experiència de migració, són els principals reptes que hem d'afrontar quan parlem d'acollida en una societat diversa i complexa.

La Casa de l'Església ha acollit recentment una nova trobada de la Taula diocesana d'Interculturalitat i Migracions en què s'ha posat so-

bre la taula la necessitat de l'ajuda mútua per ser comunitats acollidores i missioneres. El document de partida de la trobada va ser el que porta per títol «Comunitats acollidores i missioneres. Identitat i marc de la pastoral amb migrants» de la CEE.

Un dels moments més emotius de la trobada va ser la incorporació d'una sura a la pregària que va obrir l'encontre, ja que es va comptar amb alguns participants musulmans.

La conclusió més contundent és la necessitat de continuar aquesta línia de treball de pensar i fer pensar sobre l'acollida a partir del document. Els membres de la taula s'emplanten a celebrar plegats la Jornada Mundial del Migrant i Refugiat, que enguany és el diumenge 5 d'octubre.

Joan Torras Ferret, nou secretari general i canceller de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

Fra Xabier Gómez García, OP, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, ha fet diferents nomenaments per al nou curs pastoral, que es faran efectius el dia de l'inici del ministeri que s'encomana a cada prevere.

Una de les novetats més destacades per al nou curs és el relleu a la Secretaria General que durant els últims vint-i-un anys ha ocupat Mn. Joan Pere Pulido. A partir d'ara el nou secretari general i canceller és el laic Joan Torras Ferret, fins ara cap de gabinet del Departament de Patrimoni del bisbat.

Pel que fa a la resta de nomenaments, el càrrec de moderador de la Cúria l'assumeix el vicari general amb un equip de coordinació.

- **Mn. Joan Pere Pulido Gutiérrez.** Rector de les parròquies de Sant Vicenç Màrtir i Sant Josep de Sant Vicenç dels Horts. Continuant com a delegat de Pastoral Vocacional.
- **Mn. Josep Sellarés Mestre.** Rector de les parròquies de Santa Maria i Sant Antoni Abat de Corbera de Llobregat. Continuant com a delegat de Pastoral de Joventut.
- **Mn. Ramon Maria Vila Morera.** Rector de la parròquia de Sant Martí de Tours de Torrelles de Llobregat. Continuant com a rector de la parròquia de Sant Antoni de Pàdua, de Sant Vicenç dels Horts.
- **P. Josep Maria Henríquez Farreras, osb.** Rector de les parròquies de Sant Esteve de Sant Este-

ve Sesrovires, Sant Pere Apòstol de Masquefa i de la Immaculada Concepció de la Beguda Alta. Continuant com a delegat de la Vida Consagrada.

- **Mn. Luis Alfonso García García.** Rector de la parròquia de Santa Eulàlia de Pallegà i vicari de les parròquies de Sant Vicenç Màrtir i Sant Josep de Sant Vicenç dels Horts.
- **Mn. Manuel Sagrado Corazón Rodríguez Garrido.** Rector de les parròquies de Santa Maria de Vallfornosa de Vilobí del Penedès, de Sant Valentí de Les Cabanyes, de Santa Maria de Bellver de Guardiola de Font-rubí i de Sant Pere i Sant Fèlix de Font-rubí. Continuant com a vicari de les parròquies de Vilafranca del Penedès.

- **Mn. Joan Francesc Cortès Ribot.** Rector de la parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat.
- **P. Ramon Cusidó i Ferràs, sdb.** Vicari de la parròquia de Sant Martí de Tours de Torrelles de Llobregat. Continuant com a vicari de la parròquia de Sant Antoni de Pàdua, de Sant Vicenç dels Horts.
- **Mn. Médard Bianu Tsingana.** Vicari de la parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

Altres canvis destacats:

- **Mn. Javier Ojeda Ortiz.** Permis per iniciar un procés de discerniment a la vida monàstica, per un any prorrogable.
- **Mn. Sergi Sicília Sansi.** Continua en període de baixa per convalescència.

S'han acceptat les peticions de jubilació canònica de:

- **Mn. Anton Roca Roig,** fins ara rector de la parròquia de Sant Vicenç Màrtir de Sant Vicenç dels Horts, Administrador parroquial de Sant Martí de Tours de Torrelles de Llobregat i arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts. Jubilació que es farà efectiva el dia de l'inici del ministeri dels nous rectors nomenats per a aquestes parròquies.
- **Mn. Francisco Javier Sotil Baylos,** itinerant del Camí Neocatecumenal, adscrit a la parròquia de les Santes Juliana i Semproniana de Sant Adrià de Besòs (Barcelona).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dimarts [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de Sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida i de Vic.

25. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dijous [Gn 16,1-12.15-16 (o bé: Gn 1,6b-12.15-16) / Sl 105 / Mt 7,21-29]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.;

beata Magdalena Fontaine, vg. i mr. Lleida, Tortosa, Sant Feliu de Llobregat i Urgell; □ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. Opus Dei.

27. □ Divendres [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. Sagrat Cor de Jesús. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. □ Dissabte [Is 61,9-11 / Sl: 1S / Lc 2,41-51]. El Cor Immaculat de la Verge Maria; sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Diumenge vinent, Sants Pere i Pau (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

El Cos i la Sang de Crist (C)

COMENTARI

«Doneu-los menjar vosaltres mateixos»

La festa del Corpus té una gran tradició en el poble cristià, com a manifestació de la nostra fe en Crist present en l'Eucaristia. Lluc en narra la multiplicació de pans i peixos ho fa de tal manera que està dient-nos que el veritable aliment que necessitem no és tant el del cos, com l'aliment que nodreix la nostra vida cristiana. *Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles...* Són les mateixes paraules que fem servir a la consagració. Per tant, Lluc en explicar la multiplicació de pans i peixos no vol que ens quedem només en l'aliment material. Cert que aquest aliment és necessari; per això Jesús multiplica els pans i els peixos. I fixem-nos com implica també els seus deixebles: *Doneu-los menjar vosaltres mateixos*. Ells, en canvi, havien dit: *Acomiadeu la gent*. Que cadascú es busqui el seu aliment! Però Jesús es preocupa també del pa material. Ara bé, el veritable aliment és el Cos i la Sang de Crist. Pau ens recorda la tradició que ve del Senyor: *Jesús, el Senyor, prengué el pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: Això és el meu cos. Igualment prengué el calze i digué: Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang*. I subratlla l'aspecte d'aliment que tenen el Cos i la Sang de Crist: *Cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni*. El Cos i la Sang de Crist són el nostre aliment mentre dura el nostre pelegrinatge aquí a la terra, esperant la manifestació final del Senyor. El Cos i la Sang de Jesús ens ajuden a treballar pel Regne fins que es manifesti gloriós a la fi dels temps. La primera lectura ens presenta *Melquisedec, que era sacerdot del Déu Altíssim* i que ofereix a Abraham *pa i vi*. La carta als hebreus ens diu que Melquisedec és figura de Jesús sacerdot. Ara ens ofereix el pa i el vi del seu Cos i de la seva Sang. Necessitem el pa material i ens hem de preocupar que el tinguin els nostres germans. Però no ho oblidem: el veritable aliment que necessitem és el Cos i la Sang de Crist.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

► Salm responsorial (109)

R. *«Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.»*

Oracle del Senyor el meu Senyor: / «Seu a la meua dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre, / com ho fou Melquisedec.» R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li:

«Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.»

Els respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gén 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino, y le bendijo diciendo:

«Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos». Y Abrán le dio el diezmo de todo.

► Salmo responsorial (109)

R. *Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.*

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos / estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres el príncipe desde el día de tu nacimiento / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, desde el seno, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: que el Señor Jesús, en la noche en que iba a entregarlo, tomó pan y, pronunciando la Acción de Gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía». Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía». Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús hablaba a la gente del reino y sanaba a los que tenían necesidad de curación. El día comenzaba a declinar. Entonces, acercándose los Doce, le dijeron: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado». Él les contestó: «Dadles vosotros de comer». Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo esta gente». Porque eran unos cinco mil hombres. Entonces dijo a sus discípulos: «Haced que se sienten en grupos de unos cincuenta cada uno». Lo hicieron así y dispusieron que se sentaran todos. Entonces, tomando él cinco panes y los dos peces y alzando la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los iba dando a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y recogieron lo que les había sobrado: doce cestos de trozos.

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

22 de juny de 2025

FULL EXTRA

CORPUS 2025 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

El *Tetris* de l'esperança

per **Mn. Ramon Maria Bosch Vendrell**

Delegat episcopal de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

«**M**entre hi ha persones, hi ha esperança», resa el lema de Càritas per al Corpus d'enguany. Fa pensar en la tradicional «mentre hi ha vida, hi ha esperança», anant, però, més enllà: l'esperança no mou una vida estàtica que, com una anèmona, creix sola i silenciosa. L'esperança s'arrapa com heura a vides concretes, amb noms, històries reals i irrepetibles, i, a través de cada relat personal, es va transformant d'esperança a amor realitzat. I cada gest d'amor concret, real, entre cors capaços d'estimar construeix, bella i artesanalment, un trosset del cel nou i de la terra promesa per Déu en l'Escriptura.

El pelegrinatge de l'esperança en què es troba immersa l'Església en aquest Jubileu, sense voler banalitzar-ho, em fa pensar en el conegut joc del *Tetris*: en el joc, peces de formes diverses que apareixen de manera aleatòria han de trobar el seu encaix ajudades per la perícia dels jugadors. Quan les peces no encaixen, col·lapsa la partida i es perd.

La Caritat s'activa amb l'encontre de persones diferents, sovint imprevisibles i aparentment inconnexes entre elles. Unes situacions i encontres semblen encaixar sols i quasi de manera natural en l'entorn social; des de la nostra mirada limitada ens semblen situacions que entenem com a «normals» i pròpies. Altres situacions personals són descartades per molts en el joc de viure i conviure... sembla com si vinguessin d'una humanitat que no és la nostra: desconeguda, inencaixable, hostil.

Per als cristians, les persones que emergeixen en la nostra vida per compartir, per ajudar o simplement per caminar junts no són fruits de l'atzar, guiades per algorismes com les peces del *Tetris*. Cada persona porta la marca de l'amor de Déu que l'ha constituïda com a fill o filla i, per tant, com a germà o germana nostra: cada cor que s'acosta a nosaltres és un do preciós de Déu, estimat. Tot plegat, una invitació a estimar-nos i a tenir cura mútuament els uns dels altres. Per als cristians i per als homes i dones de bona voluntat, «l'encaix de tothom» en la societat, en els drets comuns, no és un joc capritxós, un *Tetris* al qual es pot deixar de jugar quan hom se'n cansa. Inserits en el dinamisme de l'esperança que construeix el Regne, cada persona és una crida a trobar una vida digna i joiosa, vida en la qual els uns hem estat fets custodis dels altres.

L'Eucaristia és un espai d'encaix en el cor de Déu, en la taula parada de la Pasqua de Jesús, on tothom hi té reservat el seu lloc ben especial i estimat; Corpus és celebrar i amarar-nos de l'experiència de ser membres del Cos de Crist, que, alimentat pel pa ofert, consagrat i compartit, ens encaixa d'amor i de caritat amb tota la humanitat, amb una tendresa especial per a la humanitat petita i sofrent.

«Mentre hi ha una persona, hi ha esperança»; mentre hi ha Caritat, hi ha un cel nou i una terra nova.

MENTRE HI HAGI PERSONES, HI HA ESPERANÇA

En podem dir caritat, generositat
o simplement humanitat.
Ajudar ho portem a dins.

Col·labora i fem possible
un món millor.

Fes un donatiu
www.caritassantfeliu.cat
BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Memòria 2024

13.030

Persones beneficiades

5.431

Llars ateses

Homes

54 %

Dones

46 %

El **38 %** de les persones tenen nacionalitat espanyola.

El **21 %** de les persones estan en situació administrativa irregular.

El **44 %** de les persones que hem atès no disposen de llar o viuen en habitatges inadequats o insegurs.

Edats

31 % menors de 18

24 % de 18 a 35

40 % de 36 a 65

5 % 66 o més

El **relloguer augmenta** del 12 % el 2023 al **19 % el 2024**.

El **33 %** de les persones ha estat la primera vegada que s'apropaven a Càritas.

Gairebé en **1 de cada 2** llars ateses hi ha menors a càrrec.

**MENTRE
HI HAGI PERSONES,
HI HA ESPERANÇA**

Ajudar ho portem a dins

 per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

El 2024, Càritas Diocesana de Sant Feliu ha acompanyat 5.431 llars i més de 13.000 persones. Darrere d'aquestes xifres, s'hi amaguen realitats concretes de patiment, però també d'esperança. L'esperança de qui, malgrat les dificultats, fa un pas endavant per buscar suport. I el compromís d'una Església que no vol mirar cap a una altra banda davant l'exclusió social.

L'anàlisi de les dades d'atenció ens revela una realitat estructuralment injusta. **Gairebé la meitat de les llars acompanyades tenen menors a càrrec.** Això indica una afectació especial a famílies amb infants, moltes vegades monoparentals, que viuen amb una pressió afegida per arribar a final de mes. El 31% de les persones ateses són menors d'edat. Els segueixen els adults d'entre 36 i 65 anys (40%), que solen ser els sustentadors principals de les llars.

El 21% es troba en situació administrativa irregular, fet que suposa una greu vulneració de drets i una barrera afegida per accedir a recursos socials i laborals.

Més enllà del perfil demogràfic, les dades ens alerten d'una emergència latent: **el 44% de les persones ateses no disposen d'un habitatge digne o viuen en condicions d'inseguretat residencial.** Aquest indicador és especialment greu. L'habitatge ha deixat de ser un dret garantit per convertir-se en un bé inaccessible per a moltes famílies. La precarietat de l'habitatge adopta formes diverses: relloguer d'habitacions, amuntegament, ocupacions, deutes acumulats, o por constant a perdre el sostre. Només en un any, **el percentatge de persones que viuen de relloguer ha augmentat del 12% al 19%**, una pràctica que sovint amaga situacions d'amuntegament, manca de privacitat i inestabilitat. Aquesta realitat no és nova, però sí creixent. I ens parla d'una emergència latent que afecta milers de llars a casa nostra.

Aquest context ens obliga a mirar més enllà de les històries personals. **La pobresa és estructural.** És el resultat d'un sistema que genera desigualtat de manera constant. Les tres grans crisis que hem viscut (la financera de 2008, la pandèmia de 2020 i la inflació dels darrers anys) han accentuat les diferències: mentre el 10% amb més recursos ha recuperat la seva capacitat econòmica, **el 25% més vulnerable** encara arrossega els efectes. És una societat a dues velocitats.

Un dels factors que més incideix en aquesta desigualtat és l'habitatge. A diferència d'altres drets com la sanitat o l'educació, **l'accés a un habitatge digne no és avui una realitat garantida.** L'escassetat de parc públic, la inflació dels preus i l'absència de polítiques valentes de regulació del mercat han situat moltes llars davant d'un mur infranquejable. Quan es vulnera el dret a l'habitatge, es posen en risc tots

els altres drets: la salut, l'educació, la seguretat, la dignitat.

També cal posar el focus en altres barreres estructurals, com la dificultat per empadronar-se, la irregularitat administrativa o **la ineficiència dels sistemes de protecció social.** Prestacions com l'Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida sovint no arriben a qui més ho necessita per culpa de processos burocràtics complexos i traves administratives. No podem parlar de veritables drets si l'accés a aquests està ple d'obstacles.

El 33% de les persones ateses aquest any venien per primera vegada a Càritas. Aquesta dada ens mostra que l'exclusió no és un fenomen crònic només entre les mateixes persones, sinó que cada cop més gent cau en situacions de vulnerabilitat. La fragilitat s'estén, afectant nous perfils: famílies amb feina però amb sous insuficients, joves que no poden emancipar-se, persones migrades que topen amb murs legals invisibles.

Davant aquesta realitat, **la resposta de Càritas és clara: acollir, acompanyar i transformar.** No només oferim suport material, sinó que escoltem, donem espai, reforcem vincles i enfortim les persones perquè puguin reprendre el control de la seva vida. El nostre compromís no és assistencialista, sinó transformador: volem incidir en les causes de l'exclusió, no només pal·liar-ne els efectes.

Des de la mirada cristiana, **la dignitat de la persona ha d'estar al centre.** Jesús mateix es va fer proper als més vulnerables. Això ens interpel·la com a Església a ser veu profètica davant les injustícies i a treballar activament per una societat on ningú quedi enrere. L'exclusió no és inevitable. És conseqüència de decisions col·lectives. I, per tant, pot ser revertida.

Per això, aquest informe no és només una anàlisi de dades. És una crida a la responsabilitat compartida. Les xifres ens han de fer pensar, però sobretot, **ens han de fer actuar.** Perquè mentre hi hagi persones, hi ha esperança.

I sense pensar-ho, ajudes!

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

L'ajuda a l'altre és la majoria de vegades un acte totalment reflex, d'una potència enorme. «Tot comença en una mil·lèsima de segon, i sense pensar-ho, ajudes!», es relata al vídeo de la campanya de la Caritat d'enguany. I és realment així. Estimar el proïsme parteix de la voluntat interior de cada persona de voler el bé de l'altra. I quan aquest gest generós i desinteressat, que surt del cor inspirat pel testimoni de Jesús, és cap a algú que ho està passant malament o necessita algú amb qui recolzar-se, això dona lloc a experiències vitals i espirituals inoblidables.

A Càritas experimentem cada dia aquests moments i l'agraïment

que rebem de les persones que acompanyem i, sobretot, allò que el nostre cor rep multiplicat per molt cada vegada que ajudem o tan sols escoltem algú, ens transforma i renova la manera de veure i viure el món. Experimentar aquesta alegria, adonar-se de com l'amor transforma vides, és a l'abast de tothom des de qualsevol lloc on és, on viu, on treballa o on fa comunitat. Us encoratjo també, si encara no en formeu part, a viure-ho des del compromís concret de l'acció organitzada de la caritat a l'Església que és Càritas, perquè mentre hi hagi persones, hi haurà esperança per a tants i tantes que la necessiten per seguir endavant.

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

**MENTRE HI HAGI PERSONES,
HI HA ESPERANÇA**

Fes-te soci

www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70

Pots col·laborar

BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

 Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat